

Vilhelm Rasmussen: Jeg kan paa Socialdemokratiets Vegne tilgive Partiets velvillige Støtte til dette Lovforslags Gen-nemførelse. Det drejer sig jo, som det fremgik af den ærede Ordfører for Ven-stres (Klaus Berntsen) Udtalelser, om en Række Nybygninger ude ved Landbohøjskolen, dels af Hensyn til de nuværende Lærefag og dels for at skaffe Plads til nye Lærefag med nye Lærere i den nær-meste Fremtid, og denne Udvidelse af Landbohøjskolens Virksomhed støtter Socialdemokratiet med den største Glæde, ikke alene paa Grund af den almene Interesse, Socialdemokratiet har for den videnskabelige Forskning og Undervisning, men ogsaa i dette særlige Tilfælde paa Grund af Socialdemokratiets Ønske om at fremme det videnskabelige Grundlag for vort Lands Hovederhverv. Det erkendes mere og mere fra alle Sider, at det dag-lige Livs praktiske Virksomheder lykkes desto bedre, jo omhyggeligere de er grund-lagte paa videnskabelige Metoder, og der-for bør der ogsaa efter vort Partis Opfat-telse fra Statens Side vises Rundhaandethed overfor den videnskabelige Forskning, ikke mindst naar dens Resultater straks kan omsættes i Forbedringer i Praksis, saaledes som det er Tilfældet med den videnskabe-lige Forskning i Landbrug og Skovbrug og de andre Virksomheder, som har deres Forskningscentrum i Den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole.

Det forekommer ogsaa mig, naar man læser Lovforslaget og Bemærkningerne til Lovforslaget igennem, at de planlagte Ud-videlser er i høj Grad paakrævede. Paa mange Omraader hersker der alt andet end tidssvarende Tilstande ude paa Landbo-højskolen, saaledes at man allerede af Hensyn til de Lærefag, der i Øjeblikket er, med god Grund kan kræve Forbedringer af Bygningerne, men der er ogsaa fuldt ud gyldige Grunde til at indføre nye Fag, saaledes som Betænkningen paapeger det. Jeg for min Del skal bl. a. nævne det paatænkte Fag Arvelighedsbiologi, som vil give et solidere Grundlag for vor Husdyravl og Planteavl end de i mange Henseender forældede Anskuelser, som mange praktiske Optrættere endnu lægger til Grund for deres Forædlingsbestræbelser. Især vil jeg dog fremhæve Planen om Oprettelse af en ny Lærepost i Havebrug, og paa dette Punkt har jeg et særligt Ønske at fremsætte, dels overfor den højtærede Landbrugsminister og dernæst ogsaa overfor Landbohøjskolens Direktør, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valg-

kreds (Ellinger). Jeg har her i Salen mange Gange siden Efteraaret 1915 fremhævet Betydningen af at lægge forøget Vægt paa Havebruget, ikke mindst i de smaa Landbrug. Det vil ikke alene have en øjeblikkelig Værdi overfor de Ernæringsvanskeligheder, hvori vi befinder os, men det er ogsaa noget, hvori der er en overordentlig stor Fremtid. Dette er efterhaanden ogsaa kommet frem fra flere ærede Medlemmers Side; jeg erindrer blot om Udtalelser af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) og Ud-talelser af det ærede Medlem fra Fredens-borg (Moesgaard-Kjeldsen), og jeg for min Del vil, idet jeg henviser til, hvad jeg om denne Sag tidligere har sagt, til yderligere Begrundelse blot henlede Opmærksomheden paa, at der i vore Nabolande, Norge og Sverige, og vi kan ogsaa tage det danske Land Island med, paa Grund af disse Om-raaders Rigdom paa Vandkraft foregaar en stadig stigende Industrialisering; det medfører som uundgaelig Konsekvens en stigende Folkemængde, og en stigende Folkemængde betyder atter et Behov for flere Livsfornødenheder. Da nu altsaa disse Lande med god Grund kan antages at faa en stærkt voksende Folkemængde paa Grund af deres voksende Industrialisering, og da de ikke har de store Mulig-heder som Danmark i Henseende til Ud-vikling af deres Landbrug, navnlig ikke i havebrugsmæssig Henseende, mener jeg, man bør have sin Opmærksomhed hen-vendt paa, at en Udvikling af Havebruget her i Danmark ikke alene gavner vort eget Folk ved at skaffe det flere og flere Livsfornødenheder i Fremtiden, men at den ogsaa gavner vort Folk derved, at den forbereder det til at kunne sælge til det store Marked, som maa komme i vore Nabo-lande efterhaanden som Befolkningen der tiltager. Derfor vilde jeg ønske, at vi her i Danmark snarest muligt fik en Institu-tion, som man allerede har i Norge, nem-lig en videnskabelig uddannet Konsulent i Havebrug i det mindste i hvert Amt. Det har man altsaa i Norge, og det er dog ganske urimeligt, at man i Danmark staar tilbage paa dette Punkt. Vi bør i et saa udpræget Landbrugsland være forud for ethvert andet Land, og derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister og Landbohøjskolens Direktør, om de nu, da dette Lovforslag er til Behandling, vil medvirke til, at der paa Landbohøjskolen uddannes kyndige Havebrugskonsulenter, som kan vejlede vore Husmænd og vore Landarbejdere, der har en Stump Have, i